

Památka zesnulých: 2. Ať žijí všichni svatí!

Památka zesnulých a my.

Památka zesnulých

Ať žijí všichni svatí!

Sestry a bratři, 1. listopadu je Svátek všech svatých a 2. listopadu Dušičky neboli [Památka zesnulých](#). Hřbitovy jsou posety mihotajícími se světýlky, vzpomínáme na své blízké, kteří už tu nejsou.

Dušičky drží skoro každý, ale co ten svátek svatých? Dnešním lidem už nic neříká a nám, co se považujeme za protestanty, jakbysmet. Takový apoštol Pavel považoval za svaté šmahem všechny, kdo se hlásili k Ježíši Kristu.

Později se ze svatosti stalo něco jako řád, vyznamenání, které se uděluje „in memoriam“ výjimečně zasloužilým osobám. Živým se řád neuděluje. Odhadoval bych, že by o něj moc lidí ani nestálo.

Být svatouškem v dnešní době není moc „in“. Představuji si, jak by prezident při příležitosti dnešního svátku přiděloval vybraným osobám titul „svatý“. A nebo si to raději představovat nebudu. Tenhle řád by měl totiž logicky rozdávat rovněž svatý člověk.

Jenže kdo z nás lidí je skutečně svatý? Ti, co patří do církve? Ale kdež! Nebývají o nic moc lepší než

průměr společnosti. Podléhají obvykle stejným předsudkům, sebestřednosti a konspiracím jako každá společenská bublina.

Nezbývá, než se vrátit k tomu, jak svatosti rozuměl apoštol Pavel. Svatí jsou ti, kdo se nechali inspirovat Ježíšem. Biblický text, který se na tuto neděli čte (Matouš 5,3-12), nám dnešní téma pomůže osvětlit. Ježíš právě začal své kázání ke shromážděnému zástupu:

„Blaze vám, kdo si uchováváte pokoru, kdo pláčete, kdo na sebe nestrháváte pozornost. Blaze vám, kterým jde o spravedlnost, kdo jste milosrdní, kdo nejednáte účelově a nekujete pikle, kdo působíte pokoj. Blaze vám, kdo jste právě kvůli tomu postihováni a trestáni.

Blaze vám, kdo kvůli tomu čelíte zlým pomluvám a nepravdivým nařčením. Radujte se a jásejte, protože v nebesích už je pro vás připravena velká odměna.“

Zajímavé je, že Ježíš neříká „měli byste“, nekárá a nepeskuje. Připomíná mi učitele matematiky ze základní školy. Když byla písemka, procházel mezi lavicemi a nakukoval, jak kdo daný početní příklad řešíme.

Když viděl správný postup, vždycky pokýval hlavou a stručně pronesl: „Jo, takhle to je, to je ono.“ To pak dotyčný žák už předem věděl, že až se písemky seberou, čeká ho dobrá známka.

Sestry a bratři, život je jedna velká písemka a Bůh prochází našimi řadami. Reakce nás žáků jsou různé. Někdy mu nedovolíme nahlédnout, máme za to, že to je naše věc, jak si rovnici vyřešíme. Někdy si nevíme rady, rozhodneme se odložit pero a nenapíšeme ani čárku. Někdy se ale naštěstí soustředíme a počty vyjdou na výbornou.

Nikdo není svatý, ve smyslu „dokonalý“, na 100 procent. Často nám rovnice nevyjde, ale jsou chvíle, kdy příklad zvládneme příkladně.

Třeba když našim úspěchům nedovolíme, aby nám stouply do hlavy. Když nezapomeneme na ty, kterým není do zpěvu. Když se nesnažíme prosadit za každou cenu. Když zůstaneme citliví na nespravedlnost. Když projevíme soucit. Když nám jde o věc samu, bez postranních úmyslů. Když nám jde o dorozumění a ne o vyvolání konfliktu.

Tak nějak se záblesky svatosti projevují v běžném životě.

Tak tedy: Ať žijí všichni svatí! Bez nich by se na světě nedalo žít.

Sestry a bratři, myslím na vás, modlím se za vás, a těším se zase na shledanou!

PeČ

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)